

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Ved lov nr. 297 af 4. juni 1986 bortfalder den automatiske regulering af arbejdsvederlag m.v. på grundlag af reguleringspristal.

Principielt følger tjenestemandspensioner reguleringen af tjenestemandslønninger. Som konsekvens af bortfaldet af dyrtidsreguleringen af tjenestemandslønninger vil tjenestemandspensionslovens § 27 om dyrtidsreguleringen af pensioner, efterindtægt, rådighedsløn og ventepenge skulle ændres i overensstemmelse hermed.

Tjenestemandspensioner reguleres som nævnt principielt som tjenestemandslønninger. Der ydes dog i alt fire dyrtidsportioner mere til tjenestemandspensionerne end til lønningerne. Disse fire dyrtidsportioner hidrører dels fra perioden 1977-79, hvor lønmodtagere fik to dyrtidsportioner indbetalt til ATP, dels fra 1980, hvor lønmodtagere fik inddraget to dyrtidsportioner.

De omhandlede ekstra dyrtidsportioner blev ydet til pensionisterne, bl.a. fordi det ikke var muligt at lade pensionister få ATP-indbetalingen.

De seneste to dyrtidsportioner, der udløstes i 1980, blev ifølge lov nr. 43 af 15. februar 1980 kun ydet til pensioner efter kapitel 2-5, men ikke til rådighedsløn, ventepenge og efterindtægt af løn.

Ved beregningen af rådighedsløn og ventepenge og af efterindtægt af løn tillægges således to dyrtidsportioner mere end ved lønberegning. Da rådighedsløn og efterindtægt af løn er forudsat at udgøre tjenestemandens senest oppebårne løn, bør overgangen fra løn til disse ydelser ikke betyde en indtægtsfremgang svarende til to dyrtidsportioner. De samme betragtninger gælder for ventepenge, der de første 3 måneder udgøres af tjenestemandens fulde løn (plus to ekstra dyrtidsportioner) og herefter $\frac{2}{3}$.

Lovforslagets økonomiske konsekvenser vil være en ubetydelig besparelse.

Lovforslaget har været drøftet med tjenestemændenes centralorganisationer, som har udtalt, at de ikke vil modsætte sig de foreslåede ændringer.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1, nr. 1

Den foreslåede bestemmelse i § 27, stk. 1, svarer med en redaktionel ændring til stk. 2 i den gældende lov.

Den foreslåede bestemmelse i stk. 2 svarer til stk. 3 i den gældende lov. Med forslagets stk. 3 vil det maksimale dyrtidstillæg fremgå direkte af loven.

Dyrtidstillægget udgør 33.072 kr. årligt, dog maksimeret således, at en dyrtidsportion efter gældende regler for perioden før juli 1980 ikke kunne udgøre mere end 3 pct. af grundpensionen og for så vidt angår perioden efter juli 1980, 4,5 pct. af grundpensionen.

De til og med 1. oktober 1982 udløste dyrtidsportioner (16 portioner à 3 pct. og 7 portioner à 4,5 pct.) beløb sig til i alt 79,5 pct. af grundpensionen, hvilket dermed var maksimum for dyrtidstillægget.

Da det maksimale dyrtidstillæg i kroner ikke måtte stige - efter suspensionen af dyrtidsreguleringen i oktober 1982 - er procenten på 79,5 beregningsteknisk blevet nedskrevet, hver gang grundpensionerne er blevet forhøjet. For tiden udgør det maksimale dyrtidstillæg 59,471 pct. af grundpensionen på skalatrin 1-37 og 58,999 pct. af grundpensionen på skalatrin 38-53.

Dyrtidstillægget på hvert skalatrin for enhver pensionsalder er således fastsat til det kronebeløb, det udgjorde pr. 1. oktober 1982 med mindre afvigelser.

Som stk. 4 er indsat en bestemmelse om dyrtidstillægget til efterindtægt af løn og til ventepenge og rådighedsløn.

Bestemmelsen skal ligesom stk. 3 fastlægge dyrtidstillæggets størrelse.

Derudover er det foreslået, at der fremtidig ydes samme dyrtidstillæg til efterindtægt af løn og til rådighedsløn og ventepenge, som ydes til lønninger, da en tjenestemand, der afskediges med rådighedsløn/ventepenge, ikke bør have en indtægtsfremgang bestående af 2 dyrtidsportioner. Tilsva-